

N:o 37.

Ank. till Riksd. kansli den 31 mars 1908 kl. 3 e. m.

Memorial med föranledande af kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande viss del af lagutskottets utlåtande n:o 30 i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om äktenskaps ingående, dels ock inom Riksdagen i ämnet väckta motioner.

I utlåtande n:o 30 i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om äktenskaps ingående, dels ock inom Riksdagen i ämnet väckta motioner hemställde lagutskottet, att Riksdagen ville i anledning af propositionen och i ämnet väckta motioner för sin del antaga förslag till lag af viss angifven lydelse.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva vid behandlingen af detta utlåtande kamrarna stannat i olika beslut, i det att Första Kammaren bifallit utskottets hemställan, under det Andra Kammaren i enlighet med en vid utlåtandet fogad reservation, med godkännande i öfrigt af lagförslaget, beslutit att meningen: »År någondera frånskild make, vare präst ej skyldig förrätta vigsel, medan den, med hvilken det förra äktenskapet var ingånget, ännu lefver», skulle ur 3 § utgå.

Då utskottet jämlikt § 63 riksdagsordningen skall söka att sammanjämka de olika meningar, hvori kamrarna stannat i fråga om lydelsen af 3 § i förslaget, synes utskottet annan lösning icke vara möjlig än att endera kammaren biträder den andras beslut rörande sistnämnda §. I betraktande af att utskottets förslag i denna del godkänts med stor majoritet af Första Kammaren samt af en betydande minoritet inom Andra Kammaren, kunde det, formellt sedt, ifrågasättas, att utskottets sammanjämningsförslag borde gå ut därpå, att hemställan skedde till

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 7 Saml. 34 Häft. (N:o 37.)

Andra Kammaren att biträda Första Kammarens beslut. Utskottet anser emellertid, att ur sakens synpunkt skäl tala för att Första Kammar-
 aren frånträder sitt beslut och förenar sig med Andra Kammaren. Visser-
 ligen vill utskottet ej förneka, att enstaka fall kunna förekomma, då
 viktiga hänsyn synas tala för att kyrklig vigsel vägras icke blott från-
 skilda makar utan äfven andra, hvilkas kraf på kyrkans välsignelse af
 deras äktenskap kunna anses strida mot god kyrklig ordning och kyrkans
 värdighet. Man bör dock ej glömma, att präst hittills enligt gällande
 lagstiftning saknat befogenhet att i dylika fall vägra vigsel, utan att
 erfarenheten visat, att därigenom vare sig kyrkan lidit något väsentligt
 intrång i sin berättigade ställning eller kyrkans tjänare underkastats
 en samvetsnöd, som kristendomens stora kärleksbud ej gifvit honom
 kraft att öfvervinna. Vid detta förhållande och då det genom före-
 varande lagförslag medgifna fakultativa civiläktenskapet, i stället för att
 öka antalet fall, då vägran af vigsel skulle kunna med något fog ske,
 med säkerhet komme att göra dylika fall alltmera sällsynta, finner ut-
 skottet staten kunna af kyrkan och hennes tjänare fordra, att gällande
 rätt i fråga om prästs skyldighet att viga bibehålles, och får utskottet
 därför hemställa,

1:o) att Första Kammaren med frånträdande af sitt
 förut fattade beslut beträffande 3 § i det förslag till
 lag om äktenskaps ingående, om hvars antagande lag-
 utskottet i utlåtande n:o 30 hemställt, ville biträda
 Andra Kammarens därutinnan fattade beslut.

Under förutsättning att detta utskottets förslag blifver af Första
 Kammararen godkänt, får utskottet vidare hemställa om kamrarnas för-
 klarande,

2:o) att Riksdagen, som funnit Kungl. Maj:ts ifråga-
 varande proposition icke kunna i oförändradt skick
 godkännas, för sin del antagit lag om äktenskaps in-
 gående af den lydelse, kamrarnas i anledning af ut-
 skottets hemställan ej mindre i utlåtandet n:o 30 än
 äfven i detta memorial fattade sammanställande be-
 slut utvisa.

Stockholm den 31 mars 1908.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.